

MOUNTAIN
WILDERNESS
DE CATALUNYA

ALPINISTES DE TOT EL MÓN EN DEFENSA DE L'ALTA MUNTANYA

20

ABRIL 2008

AMENACES A LES MUNTANYES DE LA TERRA

- II INFORME REUNIÓ MW 2007
- AMENACES A LES MUNTANYES DE LA TERRA
- DOSSIER: NEU ARTIFICIAL
- DIA INTERNACIONAL DE LES MUNTANYES
- 20 ANYS DE MOUNTAIN WILDERNESS INTERNACIONAL, ASSEMBLEA A BIELLA, ITÀLIA
- SAMIVEL, 100 ANYS

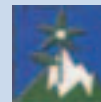
Foto de motos de neu presa aquest darrer cap de setmana de gener a la Vall d'Aiguamox, accés a la vall de Colomers, estem dins del Pre-parc on no es pot fer un bivac i les motos hi poden accedir lliurement..

És el mitjà per accedir als banys de Tredòs i més amunt

SANTI POCINO

MOUNTAIN WILDERNESS DE CATALUNYA

ALPINISTES DE TOT EL MÓN EN DEFENSA DE L'ALTA MUNTANYA

Han col·laborat en aquest butlletí: Enric Canadés, Enric Faura, Ramon Izquierdo, Santi Pocino, Jordi Quera i Emili de Tomàs.

Fotografies: Enric Canadés, Jaume Farrés, Ramon Izquierdo, Santi Pocino, Jordi Quera i Emili de Tomàs.

Totes les vostres propostes, articles, idees, cartes, fotos denúncia, crítiques, informacions, ens les podeu fer arribar a l'adreça de correu normal o electrònic, que trobareu en aquest mateix butlletí.

La quota anual de MWC és de 18 euros (11 euros els menors de 26 anys). El compte corrent on podeu ingressar la quota tots els que no la tingueu domiciliada i les vostres aportacions, és el: 2100-3282-63-2500025588, de "la Caixa".

Mountain Wilderness de Catalunya, no coincideix necessàriament amb els conceptes i posicions dels autors que signen els articles.

Foto portada: COLL DE PAL
Jordi Quera

Mountain Wilderness Internacional
coordination@mountainwilderness.org
<http://mountainwilderness.org>

Mountain Wilderness Alemanya
Hufschlag 51
82266 INNING
Tel: (00 49) 81 52 79 48 66
info@mountainwilderness.de
<http://mountainwilderness.de>

Mountain Wilderness Anglaterra
38, Summershades Lane,
Grasscroft OLDHAM Lanc. OL4 4ED
Tel: (00 44) 1 457 87 85 570
Fax: (00 44) 1 457 87 48 94
drat@mns.com

Mountain Wilderness de Ayllón, Guadarrama y Gredos
Calle del Barco, 30
28004 Madrid
info@mountainwilderness-agg.org
<http://mountainwilderness-agg.org>

Mountain Wilderness Bèlgica
<http://www.mountainwilderness.be>

Mountain Wilderness França
MNEI - 5, Place Bir Hakeim
F-38000 GRENOBLE
Tel: 04 76 01 89 08
Fax: 04 76 01 89 07
france@mountainwilderness.org
<http://france.mountainwilderness.org>

Mountain Wilderness Grècia
Voulis 44
GR-10557 Athinas
Tel/Fax: 1 32 43 782

Mountain Wilderness Itàlia
via Unione Sovietica, 2
41012 Carpi MO
Tel/Fax: +39 059 692151
info@mountainwilderness.it
<http://www.mountwild.it>

Mountain Wilderness Pakistan
Fax: (00 92) 51 22 06 557
ISLAMABAD

Mountain Wilderness Slovènia
Justinova 8-
1210 LIUBLIANA
Tel: 00 38 6 15 12 12 93
<http://www.drustvo-mws.si>

Mountain Wilderness Suïssa
Case Postale 1622
8040 ZÜRICH
Tel: 0 44 14 61 39 00
Fax: 0044 461 39 49
info@mountainwilderness.ch
<http://www.mountainwilderness.ch>

Mountain Wilderness de Catalunya
Rambla, 41
08002 Barcelona
Tel.: (00 34) 93 412 07 77
Fax: (00 34) 93 412 63 53
correu@mountainwildernesscatalunya.org
<http://www.mountainwildernesscatalunya.org>

President: Jordi Quera

Vice-president primer: Ramon Izquierdo

Vice-president segon: Jaume Farrés

Secretari: Joan-Marc Passada

Tresorer: Enric Canadés

Vocal de comunicació: Quim Ferrándiz

Vocal de medi ambient: Audrey Thénard

Vocal: Núria Balagué

Vocal de la FOCIR: Jordi Sanjust

Vocal de relacions: Emili de Tomàs

Garants Internacionals: Núria Balagué,
Josep Sicart i Jordi Quera

EDITORIAL

L'any que ve celebrarem els 20 anys de Mountain Wilderness de Catalunya i des dels inicis, hem anat complint amb la periodicitat del butlletí amb un mínim d'un anual –per això aquest és ja el número 20– i progressivament –amb la incorporació d'articles de contingut– l'hem anat convertint en una revista-butlletí que sintetitza les accions més destacades i els principals posicionaments de la nostra associació front a les diferents agressions que pateixen les muntanyes i que van reduint els espais "wilderness". Si en els darrers números hem anat tractant, com a tema de fons del butlletí, una línia específica del nostre treball associatiu i l'utilitzàvem com a titular de cada publicació –tot seguint els diversos fronts del pla que vam dissenyar ara fa tres anys (accions reivindicatives i de neteja, vies ferrades, instal·lacions obsoletes...)- en el present butlletí- revista hem cregut que calia revisar l'estat actual de les muntanyes, ja que no s'aturen les agressions i segueixen creixent els diversos focus d'especulació.

Ara toca, doncs, parlar de les amenaces a les muntanyes de la Terra. Aquest tema central, a més, ha de donar entrada i pautes de reflexió per a la resta de línies de treball de Mountain Wilderness de Catalunya. I al marge de les inquietuds compartides, volem que seguiu trobant en aquestes pàgines l'esperit que ens uneix i que ens esperona a treballar pels espais que defensem, que ens estimem i que volem compartir en silenci, sense deixar petgades externes, però omplint de bons moments la nostra activitat excursionista.

2

NECROLÒGICA D'EDMUND HILLARY

El divendres 11 de gener de 2008, ens va arribar aquesta notícia: *Sir Edmund Hillary, el primer a coronar l'Everest, amb el xerpa Tenzig Norgay i president d'honor de Mountain Wilderness ha mort.*

Edmund Hillary, alpinista neozelandès que ha mort als 88 anys, va néixer el 20 de juliol de 1919 a Tuakau (Nova Zelanda), i ha mort l'11 de gener de 2008 a Auckland (Nova Zelanda). Va participar el 1951 en l'expedició neozelandesa a l'Everest, però no va assolir el cim. Dos anys més tard va formar part d'una

SUMARI

EDITORIAL_02

INTERNACIONAL_03

Samivel, 100 anys
Informe reunió MW 2007

TEMA CENTRAL_06

Amenaces a les muntanyes de la terra

DOSSIER_08

La neu artificial

ACTIVITATS_11

Dia Internacional de les Muntanyes
Any 2009, 20 aniversari de MWC

REPORTATGE_14

Assemblea Internacional 2008
Biella (Itàlia) - 20 anys

BREUS_18

Kurt Diemberger a la Fira del Llibre
Canvi pàgina web MW
Gràcia Montserrat 2007
Els amics dels arbres de Mataró
FOCIR, estat actual
Rasos de Peguera
Instal·lacions obsoletes
Cinema de Muntanya de Torelló
"Sis a traïció"

FOTO DENÚNCIA_20

expedició britànica a l'Everest, integrada per escaladors, metges i científics, dirigida per Sir John Hunt i el 29 de maig del 1953 va coronar l'Everest (Chomolangma), el cim més alt del món de 8.850 metres, juntament amb el xerpa Tenzig Norgay. El 1957-1958 va participar en una expedició a l'Antàrtida, que va arribar al pol sud el 3 de gener del 1958.

Als anys setanta, Hillary va posar en funcionament l'Himalayan Trust, un programa que volia ajudar els habitants de les muntanyes del Nepal construint-hi escoles i hospitals, i va ajudar a crear el Parc Nacional de l'Everest.

Era president d'honor de Mountain Wilderness i defensava una ètica de la muntanya oposada al consumisme abusiu. Una vegada va dir: " *No sé si vull ser recordat per alguna cosa del que he fet, una pot ser la gran satisfacció de la pujada a l'Everest i els viatges als pols. En tot cas, voldria que el més important que he fet fos el de construir escoles i hospitals al Nepal, això m'ha donat més satisfacció que qualsevol de les activitats a la muntanya.*"

Va ser un gegant del muntanyisme que mai s'oblidarà.

Samivel, 100 anys

L'any 2007 s'escau el centenari de Paul Gayet-Tancrède (París, 1907 – Grenoble, 1992), conegut popularment com a Samivel. Nascut a la capital francesa, va viure sempre a la Savoia. Samivel ha estat un dels personatges del món de la muntanya i de la cultura de muntanya més important del segle XX.

La seva carrera ha estat llarga i variada, amb múltiples facetes on ha destacat sempre amb una obra coherent, rigorosa i apassionada. Escriptor de llarg recorregut, pintor que va excel·lir en l'aquarel·la, poeta, ecologista, grafista original, fotògraf, humorista, explorador, muntanyenc amb primeres ascensions al massís del Mont Blanc. Es fa difícil destacar només un aspecte de la seva vida. Samivel era un artista i un humanista que cercava en la muntanya la font de la seva inspiració per a la seva obra, sempre amb talent i passió.

A casa nostra potser la faceta més coneguda de Samivel és la pictòrica, ja que s'han divulgat força les seves aquarel·les. Són unes composicions delicades, aparentment simples, ambientades en entorns de muntanya, en ocasions humorístiques, que recreen magistralment les sensacions de l'altitud, la dificultat, la neu, amb sensibilitat i profunditat.

La seva obra escrita també és extensa i interessant. Novel·les, recull de contes, assaig històric i antropològic. Destaquen els llibres *Contes a pic*, *Le fou d'Enderberg*, *Les grans cols des Alpes*, *Homes, cimes et dieux*, *L'amateur d'abîmes*, *Cimes et merveilles*, entre d'altres.

Però més enllà de la seva obra artística, tota ella estimable, cada cop sembla més important la filosofia que l'inspira. La muntanya és per a ell una passió, un espai d'inspiració, un lloc de retrobament personal, un món per a l'amistat i la felicitat.

Per tot això Samivel s'ha mogut sempre en la defensa de la muntanya i ha estat un ecologista i conservacionista *avant la lettre*, un defensor del patrimoni muntanyenc i alpi. Així, no és d'estranyar que els fundadors de Mountain

Wilderness l'hagin pres com un referent. Des d'abans de la Segona Guerra Mundial Samivel va alçar la seva veu contra la colonització creixent dels Alps i de les muntanyes franceses. L'inici de les estacions d'esquí i el seu desenvolupament posterior, la instal·lació de telefèrics i altres invents a les muntanyes, la destrucció del medi, i la manca de cura en la conservació de la natura, sempre van ser denunciats i combatuts per Samivel. S'oposava a la transformació de la

muntanya en una pista de circ, en un producte de consum, en un objecte comercial. La seva veu i influència van ser importants en la creació d'alguns parcs nacionals francesos i en moltes iniciatives favorables a la protecció del medi i la natura. Mitjançant la seva obra, fos en contes, novel·les, pintures o pel·lícules, va treballar per difondre els valors de les muntanyes i els seus espais naturals, i la necessitat de preservar-los per les generacions futures. I no només ho feia des d'una perspectiva estrictament biològica o purament conservacionista com el moviment ecologista. Samivel defensava la filosofia "wilderness" i per això creia que eren necessaris uns espais de solitud, uns espais de llibertat, de creixement personal, uns espais de silenci, uns llocs on l'home pogués retrobar-se a si mateix, enfrontant-se a una natura no contaminada.

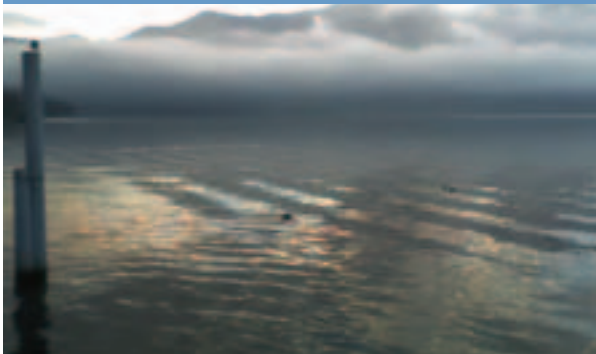
Per això va presidir el Congrés Fundacional de Mountain Wilderness de Evian

de 1988. Des de la seva autoritat moral i prestigi intel·lectual, va donar suport a un nou moviment que neixia per defensar el que ell portava més de mig segle defensant.

A França la celebració del seu centenari ha tingut un notable ressó. S'hi han organitzat diversos actes, des d'exposicions de la seva obra pictòrica a un recorregut biogràfic per la seva vida, així com la reedició d'alguns llibres seus o la retransmissió de films. A casa nostra aquest centenari no ha tingut ressó. Serveixen aquestes línies per recordar a un gran humanista de la muntanya, a un poeta de l'altitud, a un artista de la neu, a un filòsof de l'alpinisme i la natura, i a una veu fonamental de la Wilderness.

Informe reunió MW 2007

UN CAP DE SETMANA DE TREBALL INTERNACIONAL A LUGANO

Els passats 24 i 25 de novembre es va celebrar l' "Executive Board Meeting" a la ciutat suïssa de Lugano. Mountain Wilderness de Catalunya va assistir-hi amb la presència dels dos delegats internacionals: en Jordi Quera –tot un veterà– i jo, que m'estreno, ja que l'anterior vocal, en Jordi Pi –al qual li agraïm molt la tasca feta– ha hagut que deixar les tasques de la junta directiva per motius personals. L'Emili tampoc té disponibilitat ja que ara treballa els dissabtes.

He posat el títol de "Cap de setmana de treball" perquè l'estada a Lugano em va recordar les sortides professionals a les quals tot sovint em veig obligat a assistir amb un programa similar: agafar l'avió, anar a un indret desconegut a dormir, llevar-se d'hora i fer un frugal "esmorzar continental", començar immediatament les reunions, breu pausa per a dinar, tornar a la reunió (sense opció de migdiada), anar a sopar i a dormir aviat, i tornar a començar la mateixa rutina ben d'hora el dia següent, escapar-se uns minuts (molt pocs) per fer alguna foto, menjar alguna cosa a l'aeroport i tornar a casa.

Però tot això val molt la pena si estem contents de la tasca que fem pel nostre país i les nostres muntanyes. I més quan parlem amb els companys suïssos, alemanys, italians, francesos i belgues, i ens adonem que els problemes són arreu els mateixos i que la il·lusió i la força que tenim tots junts és ben ferma.

Tot i la intensitat de l'agenda, cal deixar constància que l'atenció dels nostres companys va ser de primera. A l'alberg, les companyes de Suïssa i Alemanya ens van preparar un sopar vegetarià fet per elles mateixes i la segona nit ens van portar al "casino" del poble, amb taules d'hule i fotos groguenques a les parets, que era una autèntica meravella (potser ara en diuen "una frikada"). Durant l'estada varem poder "gaudir" llargament de la pluja i –entre boires– de la visió dels Alps nevats.

Hi van participar els garants Bernard Amy, Bernhard Batschelet i Carlo Alberto Pinelli; la representant d'Alemanya Gotlind Blechschmidt; de Suïssa Elsbeth Flüeler i Daniel Muelli; d'Itàlia Alessandro Dutto, Maria Chiara Starace i Stefano Mayr; de Bèlgica Jérôme Meessen i Dominique Snyers; de França Gilles Privat i Vincent Neirinck; el nostre secretari general Hugues Thiebault i la benivolguda Stefania Benuzzi, representant MW Àsia.

Un cop exposats els factors ambientals, passo a relatar els temes tractats.

Instal·lacions obsoletes

Actualment estan treballant en el tema a França i a Itàlia, no essent per a Alemanya un tema crític. Els suïssos volen fer actuacions però amb l'ajuda adequada. Quant a Catalunya, en Jordi Quera presenta el nostre projecte de Mountain

Wilderness Catalunya, explica les fitxes que estem fent i l'edició del llibre que tenim entre mans, tot recalcant que no som partidaris de fer moltes accions de neteja –tan sols alguna de molt significativa– ja que volem deixar de ser els "escombriaires de la muntanya". El que sí volem ser és esdevenir els perseguidors de les institucions encarregades de mantenir els espais en estat Wilderness.

Accions previstes

- Acció de neteja prevista per al proper 10-14 de juliol al Mercantour National Park amb la participació de MW França i MW Itàlia.
- Traducció y adaptació del llibre "Instal·lacions obsoletes" a les llengües dels diferents països i adaptant-ho a les lleis i regulacions de cada país.

Les àrees protegides del Parc Nacional de Sant Maurici i Aigües Tortes a Catalunya i el "Vallée des Merveilles" al Parc Nacional del Mercantour a França, són exemples de l'evolució que està amenaçant les àrees protegides de tot el món.

Les limitacions a la pràctica lliure de l'alpinisme (escalada i esquí de Muntanya) i, en canvi, la no limitació dels accessos motoritzats comercialitzats, i tot això orientat al turisme de masses, ens condueixen sovint a veure aquestes restriccions com una distracció i un fer veure que es fa quelcom per a la natura, quan en realitat es prioritzen els interessos comercials i turístics. Aquesta evolució ens fa témer que, al final, només es permetin activitats de pagament mitjançant guies professionals i per recorreguts marcats, convertint els parcs naturals en nous parcs temàtics dels esports de muntanya.

A Suïssa s'ha aprovat una nova llei que permetrà crear parcs naturals, nous parcs regionals i àrees protegides prop de les ciutats. A Itàlia, s'han establert 15 nous parcs nacionals però la protecció és únicament la denominació. No es fa complir la llei de manera equitativa ja que es van fer promeses a la gent dels diversos indrets per aconseguir fer els parcs.

Accions i propostes:

Tancament d'un o més dies dels camins d'accés a les valls de les àrees protegides d'acord amb les autoritats de cada indret. Aquesta acció és difícil de fer, però seria un camí per conscienciar i educar la gent.

A França, com a part del projecte de "mobilitat suau" en aquells llocs on l'aparcament i el transport motoritzat es considera que està arribant als límits, es proposa la utilització de mitjans alternatius, com els carros de cavalls.

Aconseguir una posició comuna per a les àrees protegides, tot fent una declaració per a finals de març del 2008 i que la poguessin firmar celebritats proposades pels membres del Consell executiu.

Silenci!

Accions i propostes:

Organització d'una demostració conjunta contra l'heliski a França, Suïssa i Itàlia. Els llocs encara no estan definits del tot. Es faran publicacions conjuntes a tots tres països i una declaració en anglès, que es publicarà i traduirà.

Se seguiràn buscant noves maneres de lluita, tenint en compte la no-violència i la legalitat. Es reforça la importància del lema "Per al Silenci" i no "Parem l'heliesquí":

S'intentarà aconseguir una llei europea en contra l'heliesquí, malgrat la dificultat que suposen les lleis autònomes de les diferents regions.

Educació

Accions i propostes:

Creació d'un paquet educatiu. Oferta per J. Meessen tot aprofitant l'experiència de França i altres països. En el grup de treball hi participarà en Jordi Quera.

Organització d'un camp d'estiu Wildernes per a joves.

En C.A. Pinelli proposa la creació d'un premi literari internacional amb temàtica Wilderness per als adolescents de 15-18 anys, el premi podria consistir en un viatge a un lloc llunyà (com l'Índia o el Pakistà) amb el possible finançament de la fundació Sella i altres patrocinadors.

Ecoturisme

Revisió dels projectes realitzats i la seva repercussió real. Mountain-bike a Islàndia i exposició fotogràfica a França.

Afganistan

El projecte de l'Afganistan ha trobat moltes dificultats, no tan sols pels que han participat als trekkings sinó també pels organitzadors, ja que al no tenir una seguretat de continuïtat no volen ofertar aquest país.

MW continuarà recolzant aquestes propostes a condició de garantir la utilització per aquestes tasques dels afganesos formats per MW. El flux de turistes ha de continuar sent limitat perquè tingui un impacte positiu per a la gent d'allà.

Es vol continuar amb la formació d'Afganesos a França o a Suïssa, sempre que s'aconsegueixin trobar les subvencions adequades.

Per al projecte al Pamir de C.A. Pinelli, es tractaria d'enviar alpinistes, biòlegs, zoolòlegs, etnòlegs... a la vall del Wakhan, per establir en quines condicions naturals està la vall abans de fomentar-hi el turisme.

Butiner

Fins ara aquest projecte suís s'ha adoptat a França però limitat a la regió prop de Grenoble. S'estudia la possibilitat d'estendre-ho a tot al Mont Blanc.

Paquistan i l'Índia

S'han suprimit els oficials d'enllaç al Paquistan. C. A. Pinelli mantindrà els contactes amb el Paquistan i l'Índia.

Finances

Es presenta per E. Flüeler el balanç del 2007 i el pressupost del 2008, que s'adaptarà a les accions que es facin i al finançament obtingut. S'intentarà aconseguir subsidis de la fundació Sella. Hi ha la possibilitat de vendre samarretes de l'empresa Patagònia.

Comunicació

Es faran postals de queixa representant el Matterhorn amb una torre al damunt, del Mont Blanc amb

un telefèric y del Chomolangma amb un hotel.

Posada al dia del missatge de MW per a les generacions dels més joves, es farà un grup de treball per adaptar els principis de la tesi de Biella als joves.

Properes reunions

L'Assemblea General del 2008 a Biella i vigèsim aniversari de la creació de Mountain Wildernes. Es faran cartells amb lemes per a la defensa de la muntanya amb tots els idiomes per a l'aniversari.

Propera reunió del Comitè Executiu a Bèlgica, probablement a Brussel·les, l'octubre del 2008.

També es van tractar els següents temes :

- Everest, projecte de portar la torxa olímpica al Chomolangma (Everest) pels Jocs Olímpics del 2008. Es demanarà a las entitats membres de la UIAA perquè no s'accepti la participació en aquest esdeveniment. Petició de C.A. Pinelli que es treguin de la llista d'ascensions els alpinistes que han pujat utilitzant oxigen i que aquest es consideri com a dopant.

- Presentem la proposta de MW Catalunya sobre la certificació Wilderness per aquelles activitats de muntanya que es facin tot aconplint uns requisits i que mantinguin el principi de no deixar cap rastre del seu pas per la muntanya. Es discuteix sobre l'ètica d'aquestes activitats a la muntanya i de la possibilitat de que MW s'associi a aquestes pràctiques. S'acorda no donar –de moment– certificats amb els quals es pugui associar l'entitat MW.

- Projecte de la "Val di Mello", indret dins espais protegits de la xarxa Natura 2000 i que es pretén transformar-ho en una reserva natural, abandonant el projecte de fer-hi una presa hidroelèctrica que hi havia programada. Un refugi existent, la "Casera Pioda" serà transformat en un centre de l'educació Wilderness, amb l'organització de MW Itàlia i amb capacitat per a 20 persones i a 2 hores de camí de l'inici de la vall. La mantindran oberta durant l'estiu i es pretén que sigui un centre de formació-informació sobre MW internacional i el seu treball.

- Projecte de Zermatt Bahnen i turisme de Zermatt, que pretén construir una torre a 4.000 metres, sobre el Klein Matterhorn. Encara no s'ha pres cap decisió i el Club Alpí Suís hi està en contra. Es demana a la gent de tots els països que trametin postals de rebuig a les autoritats de Zermatt.

- Amenaces sobre el Mont Blanc: es continuarà treballant conjuntament entre MW França, Itàlia y Suïssa, buscant noves formes d'arribar a més gent. Les amenaces actuals són un nou hotel a la Pointe Helbronner, un nou telefèric a través de la Vall Blanche. Nova unió entre Megève i Les Contamines-Montjoie (amb l'Aiguille Croche).

- Hi ha la possibilitat de creació d'una nova MW a la República Xeca.

Enric Canadés

Amenaces a les muntanyes de la terra

El Kailash

També ho estem veient a la Vall de Ruda, en moltes obres faraòniques a Andorra (on les ampliacions de dominis esquiables són preocupants i pretenen anar a més) i en algunes altres construccions sense control del Pallars o la Cerdanya.

La nivell internacional ens arriben notícies esfereïdores sobre projectes que hem d'intentar aturar com sigui. A Europa cal destacar l'Hotel del Klein Matterhorn a Suïssa, el qual es vol edificar per sobresortir més de cent disset metres sobre aquest cim i assolir a cop de

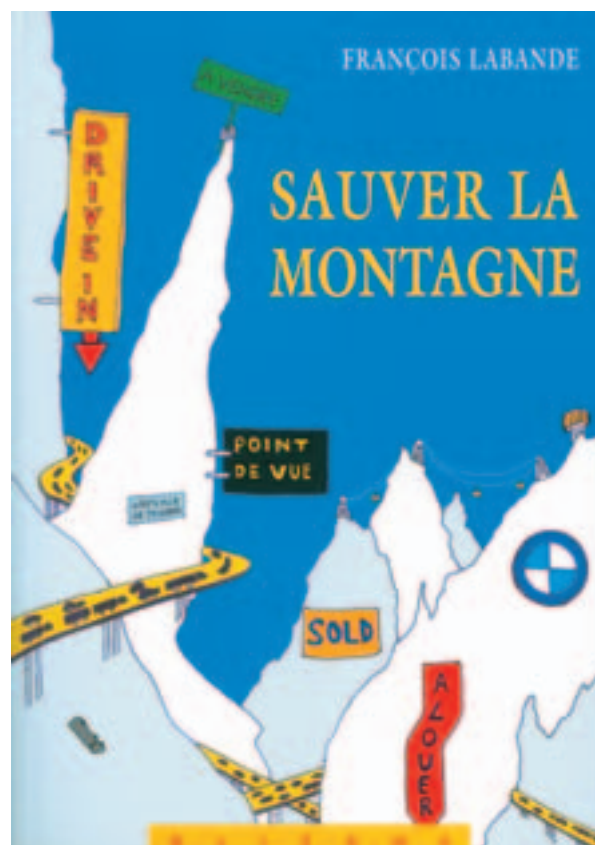
ciment la cota dels 4.000 metres. A Grècia s'està relançant el projecte de fer una estació d'esquí al Mont Olimp, ocupant àrees d'un important contingut sagrat, històric i arqueològic, en un indret on la neu no està garantida i exigirà fer infraestructures i canalitzacions per fer neu artificialment. També a l'Himàlaia s'estan executant masses projectes d'ànim especulatiu i hem de denunciar que el passat mes de juny els xinesos ocupants del Tibet, ja van començar a construir una nova carretera fins el camp base de l'Everest (Chomolungma o Sagarmatha) tindrà 118 quilòmetres i arribarà fins els 5.200 metres. L'objectiu d'aquest projecte

6

D'uns anys ençà, les muntanyes han deixat de ser els espais verges que tots els que sentim l'esperit "wilderness" voldriem haver mantingut. És evident que la intervenció humana en el nostre planeta fa que no hi hagi cap racó que no s'hagi vist afectat pel desenvolupament desfermat, però –en més o menys mesura– això no és nou. La conquesta de les muntanyes ha precedit la invasió de les muntanyes. Els alpinistes hem proliferat i com a gregaris de la nostra espècie, no ho hem sabut aturar. Quant al coneixement i al manteniment de la solitud dels entorns naturals més inaccessibles, el mateix Reinhold Messner comentava que el sol fet que des d'un satèl·lit es pugui rastrejar quasi al mil·límetre qualsevol racó de la superfície terrestre, fa que la "wilderness" sigui relativa.

Si intentem –tot fent un esforç– deixar al marge aquestes evidències i no ens passem de puristes, podem acceptar que les muntanyes i els seus entorns encara són dels indrets on menys es constata la presència humana. Encara hi ha avencs i coves per descobrir, parets per escalar, potser algun cim per petjar... i la sana intenció dels corrents mediambientals actuals, sembla, és la de protegir aquests entorns amb mesures restrictives que van des dels parcs naturals i les àrees protegides a lleis més preservacionistes. Però aquestes "bones intencions" es queden curtes quan les pressions de l'especulació i la febre econòmica empenyen els homes i les institucions. I així anem ampliant els dominis esquiables, anem fent noves carreteres i accessos, autoritzem urbanitzacions i camps de golf, requalifiquem espais, modifiquem aqüífers i fem neu artificialment... i la connivència dels que manegen el poder converteixen la raó en opinions marginals, fent triomfar la destrucció com a bandera de la misèria humana.

En els darrers mesos estem assistint esbalaïts a alguns fets que constaten la necessitat de seguir lluitant contra la invasió de les muntanyes. En els nostres espais propers fa anys que lluitàvem per salvar la Vall Fosca i observem amb tristesa com avança l'especulació urbanística i la desraó.

Gratacels a Andorra

és portar més turistes al camp base de la muntanya més alta del planeta, on també hi volen fer arribar la flama olímpica. Per la banda nepalí instal·laran un centre de telecomunicacions entre el camp base de la vall del Khumbu i els camps d'alçada. També als Andes sonen projectes com els nous accessos fins el camp base de l'Aconcagua. La competitivitat humana també és una clara amenaça per a les muntanyes, ja que ara toca pujar flames olímpiques, globus i helicòpters al cim de la més alta, però en moltes altres s'hi organitzen competicions, arribant a indrets cada vegada més inhòspits.

Quant als indrets de culte a les muntanyes, com els santuaris de Montserrat o Núria a casa nostra, o els santuaris de Meteòra a Grècia i tants d'altres, fins a les grans muntanyes com el Kailash al Tibet, també estan esdevenint espais de massificació humana –més turística que no pas espiritual– i amb l'excusa del pelegrinatge, sovint cal fer importants modificacions estructurals que modifiquen el territori. Per al Kailash, símbol d'aïllament, de respecte i de virginitat (pura "wilderness"!) també sonen projectes de trens, carreteres, aeroports i estacions d'esquí.

Instal·lacions de Núria

Des de Mountain Wilderness intentem intervenir en tots aquests casos amb criteri i responsabilitat. Si per als casos del Tibet hem canalitzat els esforços per la via institucional des de les institucions, per aturar l'hotel sobre el cim de Suïssa hem difós unes postals prou significatives, que ajudaran a percebre l'absurditat del projecte. També alguns companys estan aportant treballs que ajuden a assentar conceptes claus en la nostra tasca, com el darrer llibre de François Labande "Sauver la Montagne". Com a associació compromesa amb la "wilderness" estem treballant des de diversos àmbits. Des de fer lobbying a alts nivells (Parlament Europeu, estats

i departaments de medi ambient, institucions...) fins al treball de base com pot ser una trobada de conscienciació o una acció reivindicativa. Però també la difusió és cada vegada més necessària –vivim en un món mediatitzat on

la comunicació és ja un poder– per així anar eixamplant la nostra capacitat i fer-nos més forts.

De la mateixa manera que el futur de la humanitat passa per reduir el consum –o la sostenibilitat se'n va en orris– el futur de les muntanyes passa per seguir reclamant la "wilderness" arreu. Hem de ser capaços de fer pressió per aturar les amenaces a les muntanyes, començant per fer pedagogia i enfrontant-nos quan calgui amb accions de protesta per reclamar l'atenció dels responsables i de tothom, perquè les agressions que pateixen les muntanyes afecten a tots i ho hem de fer entendre. Si ens carreguem els darrers reductes de natura salvatge estem trencant el vincle entre la humanitat i la mare terra. I els vèrtexs d'aquesta lluita són les muntanyes. Alliberem-les!

Jordi Quera

La neu artificial

Espectacle desolador a la Molina, mentre el fantasma de les restriccions planeja sobre Catalunya

8

Fabricar neu, però a quin preu?

En els últims anys, la producció de neu artificial s'ha tornat un element imprescindible per combatre l'augment de les temperatures i la irregularitat de les nevades - fenòmens relacionats cada vegada de forma més clara amb el canvi climàtic. Aquest any, els sistemes per fabricar pols blanca han permès a la major part de les estacions d'esquí alpí espanyoles mantenir les seves portes obertes, a pesar de la falta de neu. Les estacions del Pirineu català no haurien pogut funcionar sense neu artificial. La innivació artificial, que inicialment es considerava un complement o ajuda en cas de condicions extremes, és una pràctica ara habitual en la majoria de les estacions d'Europa i s'usa com a element de màrqueting i reclam, per fabricar neu sense criteri i vendre encara més quilòmetres de pistes. Una neu cara, pel seu alt cost econòmic, energètic i mediambiental.

Grans inversions

Avui en dia existeixen prop de 4300 canons a tot l'estat espanyol (Sierra Nevada, Cordillera cantàbrica i Pirineus) que permeten cobrir de neu més de 320 quilòmetres de pista. La instal·lació d'un sistema d'innivació adequat i efectiu requereix una inversió econòmica enorme, que consisteix en la compra de canons, però també en les infraestructures i obres necessàries per implantar el

sistema: construcció de basses per a l'aigua, canalitzacions per fer arribar l'aigua fins als punts de producció de neu, etc. Cada any s'inverteixen elevades quantitats de diners en la millora d'aquests sistemes de producció de neu, provinents majoritàriament de les àrees públiques (a l'estat espanyol, la majoria de les estacions d'esquí tenen participacions de les comunitats autònomes). Un exemple és el Patronat de Turisme de la Diputació de Lleida, que ha invertit per a aquesta temporada (2007-08) 4,5 milions d'euros per a la compra i renovació dels equips i sistemes d'innivació per a les seves 11 estacions (esquí alpí i nòrdic), per oferir 4000 hectàrees de pistes.

El procés

La producció de neu és un procés bastant complex que requereix quantitats enormes d'aigua i energia. Consisteix en propulsar de forma simultània un corrent d'aire a gran velocitat i un corrent d'aigua, provocant la formació de gotes petites. Amb unes condicions de temperatura i humitat determinades, es produeixen els mateixos fenòmens que en la formació de neu natural (refredament, evaporació i alliberament d'energia). La instal·lació comprèn fonamentalment una xarxa de canonades d'aire comprimit i d'aigua que connecten els canons instal·lats a les pistes amb els equips de bombament i compressors

que es troben instal·lats en un edifici central. L'aigua s'acumula en basses de captació o prové de llacs naturals de muntanya o rius.

La tecnologia s'ha sofisticat molt i avui en dia es pot regular la quantitat de neu que es vol fabricar, la seva distribució i fins i tot la seva qualitat, gràcies a sensors de temperatura i humitat. El sistema és generalment automàtic i els canons comencen a funcionar a una temperatura prefixada. Si abans es necessitaven temperatures molt baixes per fabricar neu, avui pot fer-se fins i tot per sobre dels zero graus. La incorporació de bacteris o proteïnes permet cristal·litzar neu a major temperatura. Aquests additius estan prohibits en diverses estacions dels Alps; a Espanya no s'usen doncs el seu cost elevat no ho fa viable.

Greus impactes sobre el medi ambient

L'altra cara de la moneda és l'impacte ambiental dels sistemes de neu artificial, en concret l'enorme despesa d'aigua i d'energia, així com el greu impacte ecològic, paisatgístic i acústic.

Aquesta situació ha estat denunciada a nivell internacional per i a Espanya per diverses associacions per a la conservació del medi ambient.

Les obres d'instal·lació de les màquines ocasiona greus impactes sobre els ecosistemes de les zones de muntanya, ja deteriorats pel complex sistema industrial d'una estació d'esquí. En aquests paratges hi ha una biodiversitat molt específica i d'alt valor ecològic, i el seu equilibri és fràgil precisament per les condicions ambientals extremes. Aquests efectes s'agregen amb les infraestructures complementàries com les canalitzacions i la construcció de llacs per embassar-hi l'aigua, que són també molt perjudicials per a la fauna i flora. El consum energètic dels aparells és enorme, i arriba a ser a Catalunya fins a 9000 kilowatts anuals, tant com el que consumeix una ciutat de 15.000 habitants.

Els canons són sorollosos i visualment resulten ser un desastre. I quan la neu desapareix, l'espectacle de les

Canons al Mercantour a l'estiu (MW France)

nombroses canonades, masses de ciment de les preses, basses i canalitzacions és desolador.

Els sistemes d'innivació impliquen sovint sistemes de captació d'aigua dels rius, precisament on neixen aquests rius dels quals depenem tots. El seu cabal és vital per a les poblacions de peixos, amfibis i moltes altres espècies. Les concessions per extreure aigua afecten greument les disponibilitats d'aigua; de fet, les restriccions que obliguen a conservar un cabal mínim ha causat conflictes d'interessos i usos entre les autoritats, les estacions i la població local en repetides ocasions. Moltes vegades es fa sense complir la normativa mediambiental vigent. Per exemple, processos judicials han estat llançats contra certes estacions (entre elles Baqueira) per sobreexplotació d'aqüífers i de llacs de muntanya. S'ha estimat que el consum d'aigua durant els 4 mesos d'hivern per les estacions catalanes representa el que consumeix una ciutat de 18.000 habitants en un any.

I no oblidem que el desenvolupament de les estacions d'esquí va acompanyat de projectes urbanístics (habitatges, hotels i complexos turístics) en zones d'alt valor ecològic, i generen necessitats de noves infraestructures, transport, serveis, etc. amb els consegüents impactes sobre els espais naturals i la contaminació.

El futur?

A Catalunya i l'estat espanyol els primers canons de neu es van instal·lar l'any 1985 a La Molina, i des de llavors s'han multiplicat. Al Pirineu català totes les estacions alpines, excepte Tavascán, disposen d'aquestes instal·lacions; el 1996 hi havia 940 canons i ara n'existeixen 2.136 repartits per les estacions d'esquí alpí. Amb l'argument econòmic que la neu és una font d'ingressos i d'ocupació a les zones de muntanya deprimides, es pretén amagar i ignorar els greus efectes perversos. La tecnologia va millorant i ara es pot fabricar

Basses de retenció d'aigua (Alps d'Huez) MW France

neu a la carta en llocs inadequats. El que hauria d'haver estat un producte complementari en casos extrems de falta de neu s'ha tornat en el malson de les muntanyes europees. Als Alps han arribat a situacions extremes i deplorables: en els últims anys es van instal·lar canons de neu en zones de glaceres a més de 3000m d'altura (Vall d'Isère). La moda de produir neu en qualsevol lloc del planeta ha contagiats a Bèlgica (Ardennes) i fins a Madrid, on ja existeixen complexos d'oci interiors. En temps de sequera i escalfament global (els governs ja preveuen una escassetat d'aigua per a tot l'any, i s'anuncien possibles restriccions d'aigua) ens preguntem fins on pot anar aquesta febre de produir or blanc?

El malbaratament d'aquestes quantitats d'aigua i energia realment està justificada? Estem davant d'una situació d'allò menys sostenible: la falta de neu provoca un augment en l'ús dels canons, amb el consegüent consum desmesurat d'energia i aigua, les emissions de gasos d'efecte hivernacle, que contribueixen a l'escalfament global, al seu torn relacionat amb la falta de neu...

Als anys 90, l'escassetat de neu va animar als empresaris a invertir molts diners en aquests sistemes. El més trist és que han resultat molt poc eficaços: una desastrosa inversió i un problema més per a la muntanya. Un exemple és la inversió de més d'1 milió d'euros al Massif Central, a França, per a una bassa d'aigua i canons que mai van arribar a funcionar, perquè no es van donar les condicions adequades de temperatura i humitat. Aquestes instal·lacions seran desmuntades. I és que segons estudis científics de l'IPPC, a causa de l'augment de les temperatures, la cota de neu seguirà pujant. Fins als més escèptics sobre l'escalfament global comencen a rendir-se a l'evidència.

Mentrestant, nous projectes amb inversions ingents s'estan preparant a Espanya, alguns d'ells en zones protegides o d'alt valor ecològic i paisatgístic, com el de San Glorio (Cordillera cantàbrica), o a la Vall Fosca, la rendibilitat dels quals a llarg termini és incerta.... futures instal·lacions obsoletes?

Estacions de "quarta generació"?

La qüestió resideix en dissenyar estacions en les quals l'impacte ambiental sigui mínim. Per això, és necessari promoure un canvi de direcció i de rumb, així com iniciar una reflexió sobre el futur de les estacions d'esquí. Alguns grups de defensa de la naturalesa (com Ecologistes en Acció i la Fundació Ecologia i Desenvolupament) proposen que el turisme de la neu es realitzi atenent a la preservació de les muntanyes. Segons aquestes organitzacions, la clau resideix en considerar la neu com una activitat extra agrària, un recurs complementari i integrat amb la resta d'usos de la muntanya, i consideren innecessària la construcció de noves estacions d'esquí i l'ampliació de les existents. En algunes regions alpines de França i Suïssa, ja estan dissenyant plans de

10

Neu antinatural al Port del Compte

Neu antinatural a la Cerdanya

desenvolupament per a conciliar els interessos econòmics, socials i mediambientals. En altres països de la UE comencen a valorar-se les estacions de "quarta generació", en les quals s'integren la protecció de les muntanyes i el desenvolupament socioeconòmic de la zona de forma harmònica. No seria necessari pensar en una manera de desenvolupament de les estacions més sostenible també a les nostres muntanyes?

Audrey Thénard

Més informació:

<http://www.mountainwilderness.fr/>

<http://www.ecologistasenaccion.org/>

<http://www.ecodes.org/>

http://www.atudem.org/web/estaciones_mapa.asp

<http://www.depana.org/>

Dia Internacional de les Muntanyes a Sant Jeroni

Aquest ha estat el tercer any consecutiu que Mountain Wilderness de Catalunya hem celebrat el Dia Internacional de les Muntanyes. Aquesta diada s'escau cada 12 de desembre i, depenent de com combini el cap de setmana anterior o posterior a la data, és un bon moment per trobar-nos i fer balanç dels esdeveniments que han afectat les muntanyes durant l'any que s'acaba.

La celebració va començar com una iniciativa interna de la nova junta entrant fa tres anys i enguany ens hem reunit al cim de Sant Jeroni –al capdamunt de l'artificial miranda–

una bona colla de socis i de simpatitzants. Ha estat una magnífica ocasió per retrobar-nos i, des d'un espai de muntanya proper, llegir un manifest de salvaguarda i de respecte. Hem compartit la reivindicació i hem decidit que té molt de sentit el seguir convocant una trobada anual per commemorar aquesta data, ja que, malauradament, les agressions als espais de muntanya són continuats i cal fer-ne ressò. El nostre compromís amb la salvaguarda de les muntanyes ens fa entomar la responsabilitat de dedicar, al menys, un dia a l'any a la reflexió conjunta, per a no defallir en la conscienciació col·lectiva del nostre excursionisme.

La manera de convocar aquesta trobada anual va ser amb un cartell que varem distribuir per diverses entitats els mateixos membres de la junta, una nota en el Vèrtex gràcies a l'estimable col·laboració de la FEEC i una carta que es va enviar als socis. Però, sobretot, ja ho havíem anunciat des d'un parell de mesos abans a la nostra pàgina web (www.mountainwildernesscatalunya.org) i a partir d'ara intentarem que aquesta sigui la principal via de comunicació. Us convidem a tots a seguir participant junts del Dia Internacional de les Muntanyes!

Manifest de Mountain Wilderness de Catalunya

Cim de Sant Jeroni de Montserrat 16-12-2007
11:30 h

Celebració del Dia Internacional de les Muntanyes de l'11 de desembre

Els cims són els extrems més allunyats del centre de la terra, els punts més elevats de l'escorça en els quals s'inicien els cursos de les aigües.

Quan una gota de pluja –o un floc de neu– es diposita en un cim, el propi relleu el porta a entomar un camí i dirigir-se a una vall o a una altra.

Quan nosaltres pugem als cims, seguim el camí invers d'aquelles gotes d'aigua que els cims i les muntanyes han conduït per donar vida a la humanitat.

Els cims són els principals indrets –alguns encara verges– que ens cal preservar. El límit del desenvolupament no ha de pertorbar el seu equilibri i posar en perill el cicle de la vida.

Però els humans hem arribat a ocupar també les muntanyes amb el nostre afany de sotmetre el territori als interessos desmesurats de consum. I sovint aquests interessos estan lluny de justificar l'acció humana, que segueix destruint la natura de manera implacable fins excedir els seus límits, posant en dubte el valor humanístic de defensar la vida per damunt de tot, perquè les muntanyes són la font de la vida.

Avui ens hem reunit en aquest cim amb el màxim respecte, conscients que ha de valer per cridar l'atenció a tots els homes i dones de la fragilitat de les muntanyes. Però d'aquest vèrtex que la terra ha modelat no hem de pertorbar-ne la seva identitat natural, la seva fisonomia, el seu cicle vital... En reivindicuem la "wilderness", la seva natura salvatge no modificada per la mà de l'home.

Després marxarem, i la nostra efímera visita no ha de suposar cap canvi en el seu equilibri.

Si llencem alguna deixalla, ni que sigui la pell d'una taronja, necessitarà un procés de temps per dissoldre's o bé ja alterarà la composició d'aquella primera gota d'aigua.

Si hi mantenim una instal·lació obsoleta –com les restes del telefèric que hi va penjar durant molts anys– canviem llur composició.

Si hi llencem materials artificials –com els olis que s'hi van vessar no fa gaires anys– li degradem el sòl i contaminem la seva estructura.

Si hi fem accessos hi pujarà molta gent, i vehicles!, que no respectaran el seu equilibri.

Si cridem o fem volar màquines, com helicòpters, a prop, pertorbem el silenci necessari per mantenir l'estat natural i, fins i tot, posem en perill l'estabilitat geològica que alguns senyals acústics poden alterar, provocant allaus.

I tot això, malauradament, ja ho ha sofert aquest cim, tot i ser petit i de difícil accés. Tot això, i més agressions, les pateixen altres cims del nostre país i de tota la terra.

Els excursionistes que ens hem reunit avui aquí, al cim de St. Jeroni de Montserrat, per celebrar un any més el Dia Internacional de les Muntanyes –l'11 de desembre passat– fem una crida a la humanitat, començant per les institucions com a principals responsables, però també a tots els particulars amb poder de decidir i a tots els altres ciutadans que de manera responsable també hi podem contribuir, i manifestem:

– **PROU BRUTÍCIA:** Els espais de muntanya han de ser els primers en mantenir-se nets.

– **PROU EXPLOTACIÓ:** A les muntanyes és on comença el procés de deteriorament de l'aigua, les hem de desocupar. Si hi ha instal·lacions obsoletes s'han de desmuntar, no podem permetre que hi hagi restes de mines o altres explotacions abandonades, antigues construccions de les empreses hidroelèctriques o pistes d'esquí en desús com Llessuï, Rasos de Peguera o La Tuca...

– **PROU SOROLL:** Silenci! Cap vehicle motoritzat terrestre o volador prop dels cims de les muntanyes i evitem-ne l'accés al cor dels parcs naturals, menys encara quan és per interessos especulatiu.

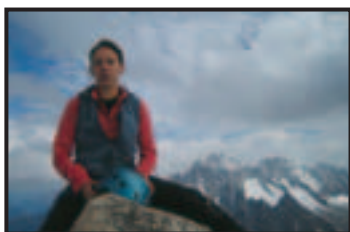
– **PROU BANALITZACIÓ:** Tots en som responsables i començant pels alpinistes, hem de fer que les nostres activitats no posin en perill les muntanyes. Aturem la proliferació de vies ferrades o instal·lacions artificials i recollim tota la brossa de les expedicions.

Hem de començar a de construir per recuperar espais, hem de fer que desapareguin velles instal·lacions obsoletes per guanyar nous paisatges, no hem de permetre alterar el cicle natural de l'aigua fent neu artificial, això modifica els aqüífers i hi ha que també contamina amb bacteris per fer més neu, hem d'evitar construccions monstruoses com les moltes que hi ha arreu de les muntanyes (Andorra, vall d'Aran, projecte Klein Matterhorn a Suïssa o la carretera a l'Everest a la Xina...) i aturar aquest afany inexplicable d'explotació constant.

Mantinguem-ho salvatge!

Salvem les muntanyes!

La Junta de MWCAT: Oberta i Compromesa

Any 2009, 20è Aniversari de MWC

Ja ho hem avançat a l'editorial: l'any que ve celebrarem els 20 anys de Mountain Wilderness de Catalunya. No és moment de fer balanç, encara, però sí és important que tots els que seguim sentint-nos compromesos amb MWC fem pinya i ens preparem de cara a l'any vinent per a compartir junts la celebració d'aquestes dues dècades.

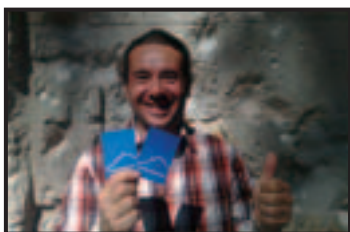
La junta actual estem preparant un llibre que pretén anar més enllà del fet commemoratiu, ja que vol ser alhora una eina de difusió de l'esperit "wilderness" per a tot l'excursionisme, aprofitant les nostres experiències associatives en les principals línies d'actuació d'aquests anys.

En les darreres reunions, sovint rememorem l'empenta i la il·lusió dels companys que van iniciar la nostra associació fa vint anys: en Jordi Pons, en Josep Sicart, en Joan Cervera... i molts d'altres amb els quals seguim compromesos en la tasca "wilderness", comptant també amb importants incorporacions i recordant a alguns que ja ens han deixat. Encara no és el moment –com ja hem dit– de fer balanç, però sí que cal aprofitar la celebració per a relançar Mountain Wilderness de Catalunya, i tots junts ho hem de fer possible!

El que volem la actual junta és romandra oberta als socis, ja que estem al vostre servei, per la qual cosa us convidem a participar de les activitats i a comunicar-vos quan vulgueu –mitjançant correu electrònic, carta, o els primers dilluns de cada mes a la FEEC– per a seguir creixent com a associació. I quan a créixer en nombre, tampoc aniria malament que tots féssim campanya per augmentar una mica més la massa social. Cal continuar amb el compromís de seguir el camí que hem anat traçant entre tots.

En aquests moments acabem de tornar de la trobada internacional a Biella (Itàlia) de l'assemblea amb la qual hem començat a celebrar els 20 anys de Mountain Wilderness Internacional. Ho hem fet amb una presència important de 10 membres, incloent els 5 delegats, 4 garants internacionals i algun soci acompanyant. Hi hem participat com a entitat reconeguda, ja que durant aquests anys hem aconseguit que se'ns reconegués a Catalunya com a entitat de ple dret. També recordant que com a organització independent ja varem entomar dos anys la Coordinació Internacional i que avui se'ns té molt en compte per a les decisions de Mountain Wilderness a tots nivells. Ens sentim reconeguts i volem seguir treballant per la salvaguarda de les muntanyes. Gràcies a tots per fer-ho possible i estem molt contents de seguir endavant.

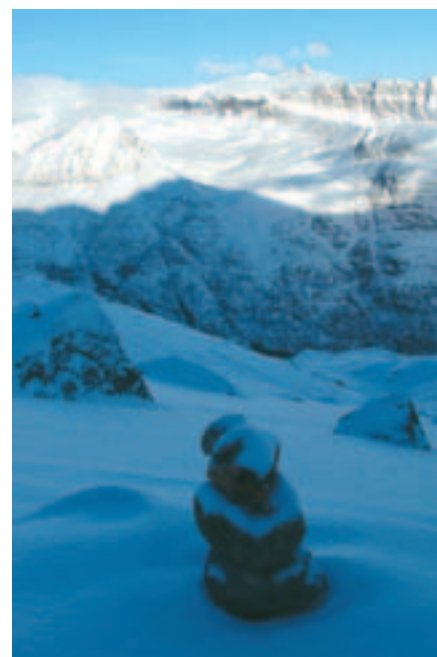
La junta de Mountain Wilderness de Catalunya

Assemblea Internacional 2008 Biella (Itàlia) - 20 anys

14

Va començar amb una inoblidable excursió al Gran Paradiso, del qual ens queden aquestes imatges ...

Assemblea Internacional 2008 Biella (Itàlia) - 20 anys

Hi manca la Audrey per completar l'equip de Mountain Wilderness de Catalunya que vam assistir a l'assemblea

15

Hem incorporat a darrera hora aquestes quatre pàgines amb fotografies de l'assemblea Internacional 2008 i de l'excursió que vam fer la delegació catalana els 2 dies anteriors. L'assemblea es va celebrar a Biella (Itàlia) commemorant els 20 anys de l'associació i retornant a l'indret fundacional. Hi van assistir els principals membres de les diferents organitzacions i es va parlar més de futur que de passat, es va debatre sobre les moltes amenaces que pateixen les muntanyes i es van proposar vies de treball en molts indrets. Hi ha propostes per endegar noves seus i es van elegir els nous 21 Garants Internacionals, entre els quals destaca la incorporació de Ludovico Sella i el relleu de Jordi Quera per Joan Cervera, mantenint els nostres tres garants catalans.

Quan als temes tractats, podeu seguir-los en l'informe de la reunió del darrer Bureau, en les primeres pàgines d'aquesta revista, i hi podem afegir el del relleu de l'anterior Secretari General per un nou equip que obrirà l'organització internacional mitjançant una secretaria més diversificada.

Va ser una assemblea molt participativa i els 10 membres de Mountain Wilderness de Catalunya que hi vam assistir en tindrem un molt bon record.

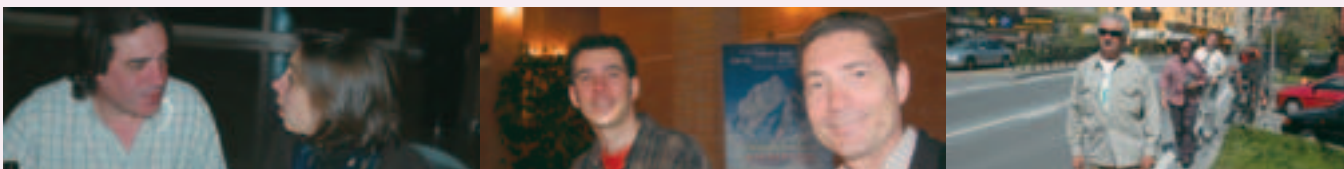
La senyora Benuzi va ser homenatjada pels 20 anys de treball a la secretària

La Fundació Sella va convidar a un sopar al centenar d'assistents de l'assemblea

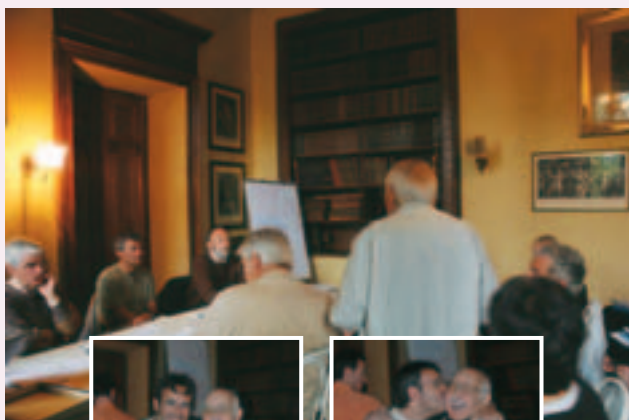

Ludovico Sella va ser escollit entre els 21 Garants Internacionals, juntament amb els 3 catalans

L'assemblea va estar presidida pel coordinador internacional Patrick Gabarrou

Joan Cervera va deixar el seu testimoni com a Garant Internacional a Jordi Quera

Entre els 21 Garants Internacionals van ser escollits els 3 catalans Núria Balagué, Josep Sicart i Jordi Quera

Mountain Wilderness de Catalunya a TV de Mataró

En motiu de la celebració de la XXX Fira de l'Arbre de Mataró el passat mes de febrer de 2008, Mountain Wilderness de Catalunya vam ser-hi presents amb l'exposició d'uns plafons amb el nostre pla de treball i les accions més significatives. Per a fer difusió de la fira, els organitzadors van convidar a sis experts en temes mediambientals per a un debat televisat en una edició especial de quasi dues hores del programa Pantalla Oberta de TVM. El nostre president Jordi Quera, representant MWC, hi va participar molt activament.

La web de Mountain Wilderness canvia la pàgina d'inici

Els últims anys i amb l'esforç constant del Ramon Izquierdo, el nostre web s'ha anat omplint de contingut i acostuma a estar força actualitzat. S'ha convertit ja en una important font d'informació de MWC i darrerament hem canviat la pàgina inicial per una de més actual. Seguirem millorant-la i us convidem a consultar-la sovint!

En marxa el projecte d'Instal·lacions Obsoletes

Donem per arrencat el projecte de recollida de dades de les instal·lacions obsoletes de les nostres muntanyes. Gràcies a l'ajuda de la Fundació Territori i Paisatge hi hem pogut dedicar un any de feina i ha quedat oberta la recollida de dades per anar localitzant aquestes deixalles dels nostres paisatges. Gran part del llibre que estem preparant pel 20è aniversari contindrà les dades d'aquest treball.

18

Mountain Wilderness tindrà veu a l'observatori del civisme

La direcció General d'Acció Cívica de la Generalitat de Catalunya ha creat l'Observatori Català del Civisme, organisme assessor consultiu format per entitats públiques i privades que promouran actituds de respecte l'ordenament jurídic vigent, en matèria d'història, cultura, bens socials, comunitaris, individuals i de l'entorn natural. Mountain Wilderness de Catalunya ha estat convidat a formar-ne part. La junta va designar el passat 1 d'abril a Ramon Izquierdo com a delegat i a Núria Balagué com a delegada suplent.

Rasos de Peguera: instal·lació obsoleta?

Sembla que l'estació d'esquí de Rasos de Peguera està tancada, o no? Ja sabeu quina és la nostra postura respecte a les instal·lacions en els espais de muntanya: mentre tinguin algun ús no podem intervenir-hi. Però el problema de Rasos de Peguera és que no funciona perquè hi ha responsabilitats compartides i malentesos entre particulars i institucions les quals haurien d'haver actuat amb més responsabilitat. Malauradament, en seguirem parlant!

Futur de la FOCIR

Només a tall de comunicació breu, us informem que s'està debatent el futur de la FOCIR de la qual en Jordi Sanjust és membre de la junta directiva, actuant com a representant de Mountain Wilderness de Catalunya.

Kurt Diemberger i MWCAT a la VI fira del Llibre del Collsacabra

A proposta de Mountain Wilderness de Catalunya, els nostres amics del Collsacabra van demanar a Kurt Diemberger –garant internacional de MW– que presidís la passada Fira del Llibre de Muntanya del Collsacabra, ja que el tema triat va ser el "Canvi climàtic i els seus efectes sobre les activitats d'oci a la muntanya". La sisena edició d'una fira que s'ha consolidat i a la qual Mountain Wilderness sempre hi hem participat. Aquest any es va celebrar els dies 6 i 7 d'octubre a Santa Maria del Corcó-L'Esquirol i varem muntar-hi una exposició en plafons, a més d'acompanyar en Kurt en la seva estada.

Control mediambiental en marxes de muntanya: MWC a la M-M, la Gràcia-Montserrat i la Marxa de Cap de Rec

Ja fa una bona colla d'anys que, a petició del Club Excursionista de Gràcia, vam començar a col·laborar en la tasca de fer un seguiment de la Matagalls-Montserrat amb el compromís de fer recomanacions per millorar el control mediambiental de la marxa. En qualsevol activitat de muntanya es tracta que l'impacte sigui el mínim possible i quan s'ajunten grups nombrosos de gent cal extreure les accions per pal·liar els possibles efectes en el recorregut (deixalles, erosió, soroll...). El passat setembre del 2007 varem seguir la Matagalls-Montserrat i el passat maig del 2007, per primera vegada, també varem seguir la XX edició Gràcia-Montserrat a petició de la UEC de Gràcia. També hem rebut la petició del Club Muntanyenc Sant Cugat per a fer aquesta tasca en la 2a Marxa de Cap de Rec, prevista per al dia 14 de juny del 2008.

Festival de Cinema de Muntanya de Torelló: premi Wilderness

El passat més de novembre de 2007 es va celebrar la 25 edició del Festival de Cinema de Muntanya i Aventura de Torelló, en el qual es va fallar el PREMI MOUNTAIN WILDERNESS al film que millor ressalta la defensa dels espais naturals. El guardó va ser per a MEGAFALLS OF THE IGUAÇÚ, un film de l'alemany Christian Baumeister.

L'assemblea del 2007 al C.E.Pirenaic i la del 2008 a la UEC de Sants

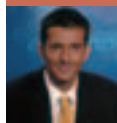

Mountain Wilderness és una associació d'excursionistes i aquest agermanament va més enllà de les entitats. De fet, una característica dels membres de les diferents juntes que s'han anat succeïnt ha estat la pluralitat d'entitats. Ser soci de Mountain Wilderness és compatible amb la pertinença de qualsevol centre excursionista.

És per això que MWC ens reunim periòdicament a la seu de la FEEC (la seu federativa de tots els excursionistes) i que per reforçar la pluralitat i el suport a les entitats, cada any demanem a una entitat excursionista que aculli la nostra assemblea, procurant de fer-ho coincidir amb alguna efemèride. L'assemblea del 2007 la varem celebrar al C.E. Pirenaic en els seus nous locals i commemorant el 75è aniversari de l'entitat. L'any anterior havia estat a la UEC de Gràcia en el seu nou local, la anterior a l'Agrupació Excursionista Catalunya, la anterior al Club Excursionista de Gràcia... i a la UEC Centre, al CEC... Enguany la celebrarem el dia 29 d'Abril a la UEC de Sants.

"Sis a Traïció": Dani Ramirez dona el premi a MWCAT

El meteoròleg i alpinista Dani Ramirez va participar en el programa "Sis a traïció" de TV3 i va guanyar el premi en joc, el qual va fer donació a MWC. Estem molt agraïts d'aquesta desinteressada i inesperada aportació, la qual ajudarà a seguir tirant endavant els projectes de Mountain Wilderness de Catalunya i faran possible més d'una acció per als propers mesos. El Dani Ramirez és un excursionista versat en diferents activitats com l'escalada, l'alpinisme, el descens de barrancs... i ha participat en dues edicions del Raiverd. Va néixer a Terrassa el 1969 i és Llicenciat en Educació Física (INEF) en l'especialitat d'activitats a la natura. És membre del Centre Excursionista de Terrassa i ha realitzat nombroses excursions als Pirineus, Alps, Andes, i va participar l'any 1994 a l'expedició al Momhil Sar (7.434 m) al Karakorum. No cal dir que valora molt la preservació de les muntanyes i el manteniment d'aquests espais en el seu estat més pur, amb el mateix esperit "wilderness" que compartim.

Junts a Llessuí

25 de maig a les 10.00

a l'aparcament de l'estació d'esquí tancada

Per conèixer l'estació d'esquí abandonada iniciem un cicle de sortides a instal·lacions abandonades per aconseguir la seva eliminació. Farem l'ascensió al Montsent de Pallars i un reportatge fotogràfic de les instal·lacions per reactivar el debat que ajudi a desmuntar aquestes deixalles.